

celým svým jménem za případný schodek. Dle zákona a pachtovních podmínek může vymáhající věřitel jen tohoto práva použití. Schválené pachtovní podmínky jsou sice smlouvou, mezi všemi účastníky uzavřenou, netvoří však listiny, jež po zákonu byla by nadána vykonatelností, a nemůže jí dojít ani tím, že exekuční soud vyzve vnuceného pachtěře, by své platební povinnosti dostál. Když v pachtovních podmínkách ničeho není o tom ustanoveno, nezbývá vymáhajícímu věřiteli, než, by prvé opatřil si žalobou exekuční důvod a by teprve na základě tohoto hojil se pro dlužné pachtovné z majetku vnuceného pachtěře. Jen v tom případě, kdyby v pachtovních podmínkách bylo stanoveno, že, nedostojí-li pachtěř podmínkám, propadá vadium pro podstatu, bylo by též lze, by kauce vnuceného pachtěře byla k částečné úhradě pachtovních zadržeností bez dalšího řízení prohlášena za propadlou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele, poukávav k důvodům druhé stolice a podotknuv dále ještě toto:

Pakliže pachtěř svým povinnostem neučiní zadost, ustanoví se k návrhu vymáhajícího věřitele neb povinného dlužníka opatrovník k zažalování a vymáhání nároků, pachtěřem dlužných a splatných, případně zmocní se vymáhající věřitel sám ke krokům těmto (viz komentář Neumannův, vyd. 2. na str. 977). Že možno opětou dražbu provést, již ve schválených dražebních podmínkách vyhrazeno jest. Je-li táž v této věci účelnou, na právním stanovisku zde zaujatém ničeho nemění.

Čís. 167.

Podán-li opravný prostředek přímo u vyšší stolice a touto zaslán soudu stolice prvé, čítá se toto mezidobí do lhůty k opravnému prostředku.

(Rozh. ze dne 6. května 1919, R I 171/19.)

V exekuční záležitosti vymáhajícího věřitele A. proti dlužníku B. o povolení mobilární exekuce odmítl nejvyšší soud dovolací rekurs vymáhajícího věřitele do změňujícího usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Dovolací rekurs měl podle 2. odst. Šu 65 ex. ř. podán býti u soudu prvé stolice do 8 dnů po doručení usnesení v odpor vzatého, jež se stalo dne 31. března 1919, tedy nejdéle dne 8. dubna 1919, došel však tam teprve dne 17. dubna 1919, podán byv původně u soudu rekursního a tedy nepřislušného a byv tímto soudem zaslán soudu prvé stolice dne 15. dubna 1919, sedmého dne po uplynutí lhůty rekursní. Dovolací rekurs tudíž jest opožděn, pročez byl podle Šu 78 ex. ř. a 2. odst. Šu 526 c. ř. s. odmítnut.

Čís. 168.

Označení »závod« ve firmě společnosti s obmezeným ručením jest přístupno pouze při podniku značného rozsahu.

(Rozh. ze dne 6. května 1919, R I 174/19.)

Opověď firmy »Ústav pro vědecké závodní vedení (laboratoř pro hospodářskou psychologii a nauku o závodním řízení), společnost s obmezeným ručením« v P. vrátil rejstříkový soud (obchodní soud v Praze) k opravě smlouvy společenské, dle ní pak opovědi a příloh mimo jiné stran firmy vyloučením z ní slova »Ústav« a vůbec jasnější stylisaci celé firmy, ježto slovem »ústav« možno naznačiti pouze podnik většího slohu a značnějšího rozsahu, neboť nehledě k tomu, že zmíněného označení užívá se hlavně pro vědecké instituce povahy veřejnoprávní nebo zřízené a vydržované rozsáhlejšími, obecně uznanými korporacemi, v daném případě jedná se však o podnik celkem nepatrný, při němž celá stylisace firmy může vésti i v omyl, že se jedná o odborný institut vysokoškolský. Rekursu společnosti rekursní soud nevyhověl z těchto důvodů: Dle smlouvy společenské jest A. jediným jednatelem společnosti a hlavním společníkem se vkladem 18.000 K, kdežto druzí dva společníci účastní jsou na podniku poměrně nepatrnými vklady po 1000 K. Dle toho řízen bude celý podnik jmenovaným jednatelem, tedy jedinou osobou. Není sice vyloučeno, by společnost s ručením obmezeným nesla ve firmě název »ústav«; avšak z ustanovení § 5, odst. 1. zákona ze dne 6. března 1906 č. 58 ř. z. plyne, že firma má odpovídati předmětu podniku a není proto přípustno, by si osvojovala takové označení, které ani předmětu, ani rozsahu podniku neodpovídá, a svádí k domněnce, že jde o podnik velkého rozsahu, ač veden jest jedinou osobou a s kapitálem v nejnižší dle zákona přípustné výši. Proto pojmenování »ústav« v tomto případě není vhodným. Předmětem podniku jest dle smlouvy společenské na venek porada při volbě zřízenců a dělníků, zkoušení jich způsobilosti a podávání posudku při organizaci vedení závodů obchodních a průmyslových. Byť i společníci a jednatel závodu měli v úmyslu provozovati tento podnik na základech vědeckých, není přesto název »vědecké závodní vedení« a zejména »laboratoř pro hospodářskou psychologii a nauku o závodním řízení« na venek dosti jasný a srozumitelný a neoznačuje dostatečně a srozumitelně pro širší veřejnost předmět podniku ve smlouvě výtčený (§ 5 citovaného zákona).

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu pro nedostatek podmínek §u 16 nesp. řízení nevyhověl.

Čís. 169.

I když zůstavitel vydědil své dítě z důvodu, jenž není s to obstáti před zákonem, může toto požadovati pouze díl povinný.

Okolnost, že pisatel poslední vůle použil výrazu, zůstaviteli cizího, nevadí, jen když výrazem kryta je pravá vůle zůstavitelova.

(Rozh. ze dne 6. května 1919, Rv I 221/19.)

Barbora A., majitelka selské usedlosti, dostavila se k notáři a žádala ho, by sepsal její poslední vůli, řkouc, že chce uděliti dědici svého veskerého jmění syna Ondřeje a dceru Marii s vyloučením syna Martina,